

13 ianuarie – 19 ianuarie

Dumnezeu sau banii?

Textul de memorat: „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și L-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.” (Filipeni 2:9-11)

Când ne prezintă perspectiva Sa asupra banilor și asupra bunurilor materiale, Dumnezeu nu ne vorbește pe ocolite. El i-a adresat bogatului care păstrase toate binecuvântările pentru el niște cuvinte care ar trebui să ne stârnească temerea: „«Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul, și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?» Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu” (Luca 12:20,21).

Slujirea lui Dumnezeu și slujirea banilor sunt două lucruri care se exclud reciproc. Nu putem avea decât un singur stăpân: ori pe Dumnezeu, ori banii. Ne înșelăm dacă socotim că le putem sluji amândurora, fiindcă nu vom putea fi duplicitari la nesfârșit. Poate că pe alții îi vom păcăli și poate că ne vom păcăli pe noi înșine, dar pe Dumnezeu, în fața căroră vom fi trași la răspundere într-o zi, nu-L vom putea păcăli.

Este necesar să ne hotărâm și, cu cât ezităm mai mult, cu cât invocăm mai multe pretexte și cu cât amânăm mai mult, cu atât mai puternic se vor înrădăcina în sufletul nostru banii și iubirea de bani. Credința impune luarea unei decizii.

Decizia aceasta va fi mai ușor de luat dacă vom înțelege cine este Dumnezeu, ce a făcut El pentru noi și cât de datori îi suntem.

Duminică, 14 ianuarie – Hristos, Creatorul

1. Cine a creat lumea materială și cu ce scop? Geneza 1:1; Psalmii 33:6,9; Isaia 45:12; Ieremia 51:15; Ioan 1:3

„Hristos a fost Acela care a întins cerurile și a pus temeliiile pământului. Mâna Lui a fost aceea care a așezat lumile în spațiu și a modelat florile câmpului. «El întărește munții prin tăria Lui.» «A Lui este marea, El a făcut-o» (Psalmii 65:6; 95:5). El a fost Cel care a umplut pământul cu frumusețe și văzduhul cu cântece. Și, pe toate lucrurile de pe pământ, din văzduh și cer, El a scris mesajul iubirii Tatălui.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2015, pp. 10-11

Lucrurile materiale nu sunt ceva rău în sine. Spre deosebire de alte religii care susțin că lumea materială și materia sunt rele în ele însele și că doar lucrurile spirituale sunt bune, religia Bibliei prețuiește lumea materială. Cum ar putea să fie rea, dacă Isus însuși a creat-o? Este adevărat că ea poate fi pervertită și folosită în scopuri rele, ca toate darurile lui Dumnezeu, dar aceasta nu înseamnă că este rea. Biblia ne avertizează împotriva abuzului și pervertirii lucrurilor create de Dumnezeu în lumea aceasta, dar nu împotriva lucrurilor respective.

Dumnezeu a creat lumea materială și a dorit ca omul să se bucure de roadele și de binecuvântările ei. El le-a spus israeliților: „Apoi să te bucuri, cu levitul și cu străinul care va fi în mijlocul tău, de toate bunurile pe care ți le-a dat Domnul, Dumnezeul tău, ție și casei tale” (Deuteronomul 26:11; vezi și 14:26).

Isus este Creatorul (Ioan 1:1-3), iar pământul este doar una dintre dovezile capacității Sale creatoare. Având această capacitate, El are și o perspectivă unică asupra vieții și asupra ființelor vii. El cunoaște valoarea reală a lucrurilor materiale și știe că ni le-a dat spre binele nostru și spre bucuria noastră. Și știe ce se întâmplă atunci când oamenii le pervertesc sau când fac din ele un scop în sine, în loc să le folosească spre slava lui Dumnezeu.

Privește în jur la lucrurile bune din lumea creată. Chiar și după ravagiile făcute de păcat, se mai găsesc în ea destule lucruri bune. Ce ne spune lumea creată, prin lucrurile bune din ea, despre cum este Dumnezeu?

Luni, 15 ianuarie – Fiul lui Dumnezeu și Fiul omului

Noi credem că Isus a fost pe deplin Dumnezeu și pe deplin om. Datorită acestei îmbinări a divinului cu umanul, El are o perspectivă unică asupra lucrurilor care sunt importante pe pământ și pentru veșnicie. Faptul că noi nu putem înțelege cum este posibil ca El să aibă o natură divino-umană nu desființează acest adevăr, după cum faptul că nu înțelegem aerodinamica nu împiedică un avion să zboare.

Unul dintre motivele pentru care a venit Isus în lumea noastră a fost ca să arate cât de iubitor este Dumnezeu, cât este de preocupat de noi și cât de mult ne poartă de grijă. El a venit să ne descopere adevăratul caracter al Tatălui ceresc, care nu este nicidecum o divinitate distantă și nepăsătoare, cum cred unii.

Satana însă s-a străduit să-i despartă pe oameni de Dumnezeu. A încercat să-L prezinte pe Dumnezeu ca fiind nepăsător. El face tot ce-i stă în putință și prin toate mijloacele posibile ca să ne împiedice să cunoaștem realitatea bunătații și a harului lui Dumnezeu. O metodă la care recurge pentru a ne opri este preocuparea exagerată pentru lucrurile materiale.

2. Ce aflăm din relatarea următoare despre modul în care iubirea pentru lucrurile materiale ne ține departe de Domnul? Matei 19:16-22

Imaginează-ți scena în care Isus însuși, Dumnezeu întrupat, îi vorbește acestui tânăr vădit conștient că se afla în fața unei persoane speciale. Care a fost totuși reacția tânărului bogat? El a permis ca multele lui avuții, iubirea pentru lucrurile materiale să-l separe de Dumnezeu. Era atât de orbit de iubirea de lume și de lucruri materiale, încât, deși s-a întristat, tristețea nu i-a mai fost de ajuns ca să ia decizia cea bună. El era obișnuit să aibă totul, nu să renunțe. Spre deosebire de Fiul lui Dumnezeu, care S-a făcut Fiul omului.

Ce putem face pentru a ne raporta corect la lucrurile din lumea aceasta, fie că suntem bogați, fie că suntem săraci?

Marti, 16 ianuarie – Hristos, Răscumpărătorul

„Prin faptul că a revărsat toată comoara cerului în lumea aceasta, dăruindu-ne în Domnul Hristos tot cerul, Dumnezeu a cumpărat voința, sentimentele, mintea și sufletul tuturor ființelor omenești. Indiferent dacă sunt credincioși sau necredincioși, toți oamenii sunt proprietatea Domnului.” - *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2015, p. 240

3. Citește textele următoare și notează din ce și de la ce ne-a salvat Isus. Galateni 3:13; Coloseni 1:13; 1 Tesaloniceni 1:10; Evrei 2:14,15; 1 Petru 1:18; Apocalipsa 1:5

Cuvântul grecesc *tetelestai* din Ioan 19:30 este considerat cel mai semnificativ din câte au fost pronunțate vreodată. El înseamnă „s-a sfârșit”, „s-a isprăvit” și a fost ultimul cuvânt rostit de Isus pe cruce. El a marcat încheierea misiunii Sale de a face ispășire prin jertfa Sa pentru vina păcatului nostru. Cuvântul acesta nu a fost rostit cu disperare, ci cu bucuria răscumpărării lumii pierdute. Crucea răscumpărării ne dezvăluie un eveniment trecut care are un efect prezent și care ne oferă o speranță de viitor. Isus Și-a dat viața ca să distrugă păcatul, moartea și lucrările Diavolului o dată pentru totdeauna. Aceasta înseamnă că am fost răscumpărați, cu toate că nu am meritat (Efeseni 1:7). Când pătrundem în domeniul minunilor mântuirii, suntem într-un domeniu sfânt.

Hristos în ipostaza de Răscumpărător este cea mai sublimă imagine a lui Dumnezeu. Dorința Sa supremă este să ne răscumpe. Aceasta ne arată cât de mult prețuiește El omenirea și relația Sa cu noi. Odată satisfăcută dreptatea, Hristos își îndreaptă atenția către răspunsul nostru la sacrificiul Său.

Hristos a plătit, a suferit pedeapsa pentru toate păcatele tale. Care ar trebui să fie reacția ta acum? (Vezi Iov 42:5,6.)

Miercuri, 17 ianuarie – Un Dumnezeu gelos

4. Ce a vrut să spună Domnul prin cuvintele: „Nimeni nu este ca Mine pe tot pământul”? Exodul 9:14

„Pentru mințile mărginite ale oamenilor, este imposibil să înțeleagă pe deplin caracterul sau lucrările Celui Infinit. Pentru intelectul cel mai ascuțit, pentru mintea cea mai puternică și mai educată, Ființa sfântă trebuie să rămână pentru totdeauna învăluită în mister.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, ed. 2016, p. 592

Dumnezeu este fără egal (1 Împărați 8:60). El gândește, își amintește și acționează în moduri pe care noi nu le putem înțelege. Oricât de mult am încerca să-L facem după chipul nostru, Dumnezeu rămâne Dumnezeu. El a creat fiecare fulg de zăpadă, fiecare creier, fiecare față și fiecare trăsătură individuală și nu mai este nimeni ca El. El este Creatorul și, în această calitate, Se distinge net de ceea ce a creat.

5. Ce ne spun textele următoare despre cât de diferit este Dumnezeu de ceea ce a creat? 1 Samuel 2:2; Psalmii 86:8; Isaia 55:8,9; Tit 1:2

Nu este de mirare că Dumnezeu este unic și suveran când ne gândim la tot ce este El, la tot ce deține și la tot ce face El. Și totuși El nu își impune această autoritate supremă când este vorba de inima omului. Poate de aceea Se caracterizează ca fiind un Dumnezeu „gelos” (Exodul 34:14). El i-a creat pe oameni liberi, în sensul că nu îngrădește decizia lor de a-I sluji Lui sau altcuiva.

El ne atrage la Sine prin iubire - Biblia spune că El ne-a iubit mai întâi - și așteaptă și dorește ca și noi să-L iubim pe El mai mult decât iubim ceea ce primim de la El.

Ce sau cine „rivalizează” cu Dumnezeu în viața ta pentru a-ți câștiga afecțiunea?

Joi, 18 ianuarie – Adevăratul proprietar

Noi suntem ai lui Dumnezeu fiindcă El ne-a creat și ne-a răscumpărat. Și suntem ai Lui nu doar cu ființa noastră, ci și cu tot ce avem. Nu suntem stăpâni decât pe propriile decizii. Opusă acestei concepții este cea potrivit căreia noi am fi stăpâni peste lucrurile noastre. Creștinii care se cred proprietarii deplin ai averilor lor au o concepție contrară Cuvântului lui Dumnezeu.

Nu noi, ci Dumnezeu este Stăpânul a tot ce există (Iov 38:4-11). Noi nu suntem decât „străini și venetici” (Leviticul 25:23), cum erau israeliții în Țara Făgăduinței. Depindem de Dumnezeu chiar și pentru următoarea răsuflare (Faptele 17:25). El este stăpân peste tot ce spunem că este al nostru. Noi nu suntem decât administratorii Săi, însărcinați cu gestionarea unor posesiuni palpabile și impalpabile, spre slava Sa.

6. Enumeră lucrurile peste care este stăpân Dumnezeu, potrivit următoarelor texte. Cum ne raportăm noi la ele și la El? Deuteronomul 10:14; Psalmii 50:10; Psalmii 104:16; Ezechiel 18:4; Hagai 2:8; 1 Corinteni 6:19,20

„Toate lucrurile îi aparțin lui Dumnezeu. Oamenii pot să-I ignore cerințele. În timp ce El își revarsă din belșug binecuvântările asupra lor, ei pot folosi darurile Lui pentru satisfacția lor egoistă; dar vor fi chemați să dea socoteală de isprăvnicia lor.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 9, ed. 2010, pp. 182-183

Calitatea lui Dumnezeu de proprietar și calitatea noastră de administratori implică o relație, prin care El urmărește pregătirea noastră pentru cer, dar și binecuvântarea altora. Totuși administratorii necredincioși au libertatea de a restricționa accesul Proprietarului la posesiunile Sale. După cum am văzut ieri, El nu ne impune voința Sa. El ne-a creat și ne-a încredințat anumite bunuri pe care să le gestionăm pentru El până la revenirea Sa. Modul în care ne achităm de această misiune arată ce fel de relație avem cu El.

Gândește-te mai bine ce înseamnă faptul că nu ești stăpân peste niciunul dintre lucrurile tale și că Dumnezeu este proprietarul lor.

Vineri, 19 ianuarie – Un gând de încheiere

Administrarea încredințată oamenilor și-a avut începutul în momentul în care Dumnezeu i-a așezat pe Adam și pe Eva în frumoasa grădină a Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească (Geneza 2:15). Dumnezeu i-a investit cu acest nou rol și le-a vorbit despre responsabilitatea lor. Îngrijirea grădinii avea să le aducă fericire și sens în viață.

Cuvântul ebraic „a stăpâni” (Geneza 1:26,28) înseamnă „a aduce sub control și ordine”. Dat fiind contextul, nu este vorba despre o stăpânire aspră, ci despre una blândă, care presupune grija față de lucrurile create de Dumnezeu. Responsabilitatea aceasta nu a încetat. În mediul acesta, Adam și Eva trebuiau să învețe că Dumnezeu este Proprietarul și că ei erau doar gestionarii sau administratorii. Dumnezeu Și-a dorit de la bun început ca ei să dețină poziții de responsabilitate și încredere, dar nu în calitate de proprietari. Ce se cerea de la ei era să fie credincioși în îndeplinirea lucrului lor.

„Lui Adam și Evei le-a fost dată în grijă Grădina Edenului. Ei trebuiau «s-o lucreze și s-o păzească». Ei lucrau fericiți. Minte, inima și voința acționau în perfectă armonie. Ei nu găseau în lucrul lor oboseală sau trudă. Își umpleau ceasurile cu munca utilă și cu comuniunea dintre ei. Ocupația lor era plăcută. Dumnezeu și Hristos îi vizitau și stăteau de vorbă cu ei. Ei se bucurau de libertate perfectă. [...] Dumnezeu era proprietarul căminului lor din Eden. Ei se ocupau de el sub stăpânirea Sa.” - Ellen G. White, *Manuscript Releases*, vol. 10, p. 327

BIBLIA ȘI CARTEA *PROFEȚI ȘI REGI* – STUDIU LA RÂND

Biblia: Țefania 3 - Zaharia 4

1. Ce anume le va da Domnul popoarelor, ca să-I slujească?
2. Din ce cauză nu au dat cerurile rouă și pământul nu și-a dat roadele?
3. În ce perioadă a vieții (vârstă) se afla Zaharia, când a primit viziunile de la Dumnezeu?
4. Unde avea să fie pusă piatra cea mai însemnată din templu?

Profeți și regi, capitolul 55

5. Împotriva cui au fost îndreptate întotdeauna eforturile lui Satana?